

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/66 Mo

in de klacht nr. 2002.0507 (015.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Aan klager is op 16 december 1997 in Nederland een verkeersongeval overkomen dat is veroorzaakt door een automobilist die is verzekerd bij een in Duitsland gevestigde motorrijtuigverzekeraar. Klager heeft door dit ongeval schade geleden. De in Duitsland gevestigde motorrijtuigverzekeraar heeft een in Nederland gevestigd schaderegelingsbureau opdracht gegeven de door klager geleden schade te regelen.

Verzekeraar treedt op als zogenoemde 'dekkingsmaatschappij' voor het schaderegelingsbureau.

De klacht

Klager heeft een aantal klachten over het handelen en optreden van het schaderegelingsbureau. Verzekeraar heeft het standpunt ingenomen dat het schaderegelingsbureau niet door hem is ingeschakeld en dat slechts sprake is van een formele betrekking tussen hem en het bureau, zodat het handelen van het bureau niet aan verzekeraar kan worden toegerekend. Volgens klager komt hiermee het handelen van het schaderegelingsbureau buiten elk (Nederlands) toezicht te staan. Klager is van mening dat het bestaan van enige relatie voldoende grond is om het gedrag van het schaderegelingsbureau aan verzekeraar toe te rekenen. De aard van de relatie (louter formeel) is niet van belang. Nu verzekeraar lid is van het Verbond van Verzekeraars en als zodanig is te beschouwen als 'aangeslotene' in de zin van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen, moet het dus mogelijk zijn dat de Raad, indien hij zich bevoegd acht, een oordeel uitspreekt over de inhoudelijke klachten die klager heeft tegen het schaderegelingsbureau.

2002/66 Mo

Het standpunt van verzekeraar

Op grond van het Duitse recht is vereist dat een Duitse motorrijtuigverzekeraar ter zake van de afwikkeling van schade buiten Duitsland wordt vertegenwoordigd door een in het desbetreffende land gevestigde verzekeraar. Het Nederlands Bureau der Motorrijtuigverzekeraars is van opvatting dat een Nederlandse dekkingsmaatschappij moet worden aangesteld als het desbetreffende buitenlandse bureau dit verzoekt.

In het onderhavige geval is klager aangereden door een Duitse automobilist die verzekerd was bij een Duitse verzekeraar. Deze verzekeraar wordt voor wat betreft de schade-afhandeling in Nederland vertegenwoordigd door een (Nederlands) schaderegelingsbureau. Omdat het Duitse bureau (equivalent van het Nederlands Bureau der Motorrijtuigverzekeraars; RvT), anders dan bijvoorbeeld het Franse, Italiaanse en Spaanse bureau, een zogenoemde 'dekkingsmaatschappij' nodig acht, treedt verzekeraar als zodanig op. Deze hoedanigheid is louter formeel en heeft alleen materiële betekenis in het geval van déconfiture van het (Nederlandse) schaderegelingsbureau. De hoedanigheid van verzekeraar als dekkingsmaatschappij betekent zeker niet dat over de schaderegeling door verzekeraar aanwijzingen kunnen worden gegeven.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

Vaststaat dat de aansprakelijkheid van degene die voor de gevolgen van het ongeval aansprakelijk is, niet door verzekeraar wordt gedekt.

Verzekeraar is wel aangewezen als 'dekkingsmaatschappij', maar bij beoordeling van de onderhavige klacht kan in het midden blijven waartoe verzekeraar ingevolge hiervan is gehouden. In ieder geval is immers niet gebleken dat het tot de taak van verzekeraar als 'dekkingsmaatschappij' behoorde aan het schaderegelingsbureau opdracht te geven om de onderhavige schade te regelen. Evenmin is gebleken dat verzekeraar in feite zodanige opdracht heeft gegeven, noch ook dat het aan verzekeraar was, en is, om ter zake van dit laatste aanwijzingen te geven aan het schaderegelingsbureau of dit in feite heeft gedaan. Ook is niet gebleken dat verzekeraar bij de uitvoering van de hem opgedragen taak verder op enigerlei andere wijze is betrokken bij de regeling van de schade.

Aldus kan niet worden gezegd dat sprake is van enige gedraging van verzekeraar waardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf is geschaad. De klacht is derhalve niet gegrond.

Aldus is beslist op 11 november 2002 door Mr. F.H.J. Mijnsen, voorzitter, Mr. H. C. Bitter en Mr. B. Sluijters, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. F.H.J. Mijnsen)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)